

var også lagt til grund i det foran omtalte lovforslag af 9. november 1967 om kildeskattens ikrafttræden fra 1. januar 1969. På enkelte områder afviger lovforslaget dog fra de nævnte bestemmelser. I § 3, stk. 1, foreslås det således, at reguleringsfradraget skal udgøre det dobbelte af det beløb, hvormed skattebetalingerne i indkomståret 1968 overstiger den beregnede skat for skatteåret 1969-70. Denne bestemmelse må ses på baggrund af, at indtægterne i 1968 som før nævnt kun skal beskattes til staten for halvdelen af skatteåret 1969-70, når kildeskatten træder i kraft den 1. januar 1970. Der må derfor drages omsorg for, at skatteydere, der går glip af et særligt stort skattefradrag i 1968, ikke får den kompensation halveret, som reguleringsfradraget skal give.

I de bestemmelser, der forudsatte kildeskattens ikrafttræden fra 1. januar 1969, forelå det samme problem for skatteydere, der gik glip af et særligt stort skattefradrag i 1967. Skulle kildeskatten træde i kraft den 1. januar 1969, var det nemlig indtægterne i 1967, der kun skulle beskattes for et halvt skatteår, nemlig for halvdelen af skatteåret 1968-69. I § 20, stk. 1, i ikrafttrædelsesforslaget af 9. november 1967 var det foreslået at løse problemet på den måde, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 1969 skulle foretages et fradrag svarende til halvdelen af det reguleringsfradrag, som måtte være ydet for skatteåret 1968-69. (Som før nævnt kunne der ved indkomstopgørelsen for 1969 også blive tale om reguleringsfradrag på grundlag af skattebetalingen i 1968).

Efter ikrafttrædelsesforslaget af 9. november 1967 skulle der således foretages reguleringsfradrag ved indkomstopgørelsen for det første af de indkomstår, hvor beskatningen skulle ske efter kildeskatteloven. Såfremt denne fremgangsmåde skulle overføres til en kildeskatteordning, der træder i kraft den 1. januar 1970, skulle det nu foreslåede reguleringsfradrag ikke fordobles; men det skulle til gengæld også foretages i indkomsten for 1970 med halvdelen. Det er imidlertid anset for hensigtsmæssigt at undgå denne komplikation i det første indkomstår under kildeskatten, og problemet foreslås derfor løst ved den omtalte fordobling af reguleringsfradraget for skatteåret 1969-70.

I § 3, stk. 2, 2. punktum, er medtaget en regel, der må ses i sammenhæng med reglerne om reguleringsfradrag for skatteåret 1968-69. Efter disse regler beregnes reguleringsfradraget på grundlag af en sammenligning af de faktiske skattebetalinger og et såkaldt grundbeløb. Ved opgørelsen af de faktiske skattebetalinger medregnes de skatter m. v., som skatteyderen har betalt i indkomståret 1967, og

som er forfaldet til betaling i dette eller tidligere indkomstår. Det betyder, at skat, som skatteyderen har forudbetalt i det nævnte indkomstår, ikke tæller med ved beregningen af reguleringsfradraget for 1968-69. Det må anses for rimeligt, at skatteyderen ved beregningen af reguleringsfradraget for 1969-70 stilles, som om det beløb, han forudbetalte i indkomståret 1967, først var betalt i indkomståret 1968. I modsat fald vil han, for så vidt angår dette skattebeløb, gå glip af den kompensation, som reguleringsfradraget skulle give for skattefradragets bortfald. Det foreslås derfor, at de omtalte forudbetalinger medregnes ved beregningen af reguleringsfradrag for skatteåret 1969-70.

§ 3, stk. 4, svarer i princippet til § 3, stk. 4, i de gældende bestemmelser om reguleringsfradrag for skatteåret 1968-69. Hvis reguleringsfradraget overstiger den skattepligtige indkomst for skatteåret 1968-69, kan det overskydende beløb efter den gældende regel fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skatteåret 1969-70. På tilsvarende måde giver lovforslaget adgang til at fradrage et uudnyttet reguleringsfradrag for skatteåret 1969-70 ved indkomstopgørelsen for indkomståret 1970. Efter forslaget er det dog kun halvdelen af det overskydende beløb, der kan fradrages i indkomsten for 1970. Det skyldes, at reguleringsfradraget efter § 3, stk. 1, udgør det dobbelte af det beløb, hvormed skattebetalingerne i 1968 overstiger den beregnede skat for skatteåret 1969-70. Som tidligere nævnt er denne fordobling begrundet med, at indtægterne i 1968 kun skal beskattes til staten for et halvt skatteår. Denne begrundelse gør sig ikke gældende for den del af reguleringsfradraget, der overføres til indkomståret 1970. Efter forslaget skal denne del af det fordoblede beløb derfor halveres ved overførslen til indkomståret 1970. Såfremt den skattepligtige indkomst for indkomståret 1970 herefter kommer til at udvise underskud, vil dette kunne fradrages i indkomsten for de nærmest følgende 2 indkomstår efter reglerne i ligningslovens § 15.

I § 3, stk. 7, er medtaget en regel om, at der ikke kan foretages reguleringsfradrag for enker og enkemænd, der for skatteåret 1969-70 får nedsættelse i den ansatte indkomst efter ligningslovens § 2 B, stk. 3.

Hvor en enke eller enkemand vælger at begære § 2 B, stk. 3, bragt i anvendelse, nedsættes den ansatte indkomst med et beløb, svarende til det, hvormed indkomsten må forventes formindsket som følge af ægtefællens død. Når enken eller enkemanden på denne måde får adgang til at blive beskattet under hensyntagen til denne fremtidige indtægtsnedgang, synes det ikke velbegrundet samtidig at